

ИЗТОКЪ

„ИЗТОКЪ“
Слуни
на родния градъ
и българската
култура

Броя 2 лв.

Седмичникъ за политико-общественъ и културенъ нивотъ.

Редактира комитетъ

НАЗАДЪ ЛИ?

Зачестилитъ напоследъкъ из явления на мръ председател и на други, че се работи усилено върху новата конституция и новия избирателенъ законъ, и че това ще стане въ „едно не особно далечно бъдаще“, извикватъ днесъ едно раздвижане въ старитъ партийни щабове. Повдигатъ се лакоми апетити, събуждатъ се надежди. Тия, които на 19 май нѣмаха дори куража на протестъ за защита на политическото си вървю, тия за които никой отъ хилядитъ имъ последователи не дигна пръстъ за тѣхъ, тия които паднаха подъ ударитъ на собствени грѣшки, престѣпления, отгечени отъ всички, а най-важното отъ здравото и честно мислящото въ тѣхнитъ собствени партии, днесъ отново се опитватъ да се покатерятъ по стълбата на държавната ни сграда, съ сжщитъ одеяния, съ сжщитъ прийоми.

Какво нахалство и какво падение! Тия, които десетки години рушаха политическиятъ свободи на народа, тия, които въ името все на конституцията вършеха най-големитъ престѣпления, тия, които по редъ, като концесионери, смѣнѣха наемането на държавното управление и се разпореждаха съ държавата като съ свое собствено имущество, днесъ отново се опитватъ да говорятъ отъ „името на народа“, „за свободитъ на народа“ за „погазена конституция“.

Въпросътъ е: — Нова та конституция, която днесъ се работи ще означава ли връщане назадъ. Значи ли тя — пагубна реставрация на едно позорно и срамно минало. Кой ще посмѣе да стори това? Кой го иска? Отъ чие име, и за чие добро? . . .

Назадъ ли? Никога! Новата конституция не ще означава реставрация на миналия режимъ. Ние разбираме новата конституция именно: като здравъ щитъ (най-първо) срещу възможноститъ отъ миналото да се вър-

шатъ злини въ нейно име; като гаранция на основни права и задължения, като здравъ източникъ на правилно, компетентно и честно законодателствование. Една конституция, която да тласне напредъ форми на обществено политическото ни развитие, една наистина нова конституция — плодъ на новитъ форми на живота другаде и у насъ, кристализация на нови общ. политически разбирания, нужди и повели. Конституция съобразена съ установени и изучени нужди и задачи за да се изкове по бързо, ефикасно и свободно новата държавно-политическа уредба на една млада държава, каквато е нашата спъната въ своето развитие до сега отъ партийната олигархия на шепа демагози. Новата конституция ще бжде наистина нова, ако тя намѣри нови разбирания, новъ политически моралъ и съвестъ, нови хора.

Гаранцитъ днесъ за това? Горчивата поука отъ миналото.

Промѣнения въ значителна степенъ манталитетъ на много отъ политичитъ.

По-високото културно ниво и специализация на избирателитъ.

Новитъ форми на живота, които чупятъ старитъ сѣдове, и най-после—

Организиранитъ сили на една млада генерация не казаха още своята дума, но готова да брани до край държавата и отечеството си отъ реставрацията на едно позорно минало, годна съ собственитъ си сили да изтласне напредъ къмъ успѣхъ новитъ форми на държавно-политическия ни животъ.

Назадъ ли? Никога! По-бърже напредъ къмъ създаване такава уредба на държавата ни, която ще намѣри не опозоренитъ и отгечени хора и сили на миналото, а здравитъ и чисти сили на бъдащото.

Г. Ноевъ.

СЛИВЕНЪ ОЧАКВА г-нъ МИНИСТРА на народното стопанство да му донесе радостни новини

Вестъта, че г. министра на народното стопанство—Стойчо Мошановъ ще дойде въ понеделникъ — 19 т. м. въ Сливенъ, за да изслуша и се запознае съ нуждитъ на стопанскитъ съсловия, както и да изложи мѣрките, които Правителството ще вземе за създаване поне на сниси условия за препитание на бедствующето население въ града, се разнесе съ голѣма бързина. Сливенското гражданство очаква, че идването на г-на Министранѣма да се изрази само въ обичайнитъ обещания, отлагания за проучване на въпроситъ и пр., а ще бжде ознаменувано съ дѣла, съ бързи, енергични мѣрки, защото положението на еснафа, на работничеството, на хората отъ свободнитъ професии, вече е неударжимо. Сливенското гражданство очаква, сжщо така, да чуе думата на Правителството, чрезъ единъ отъ неговитъ представители, защото не се удовлетворява справедливото искане на града за откриване на ОБЛАСИЕНЪ СЪДЪ, въпреки нееднократнитъ обещания. Въпросътъ за откриване на обласенъ съдъ въ Сливенъ живо интересува гражданството и отъ правилното разрешение на тоя въпросъ ще зависи дали въ тоя толкова онеправданъ градъ ще настѣпи успокоение, или гражданството ще живѣе още подъ гнета на една мисълъ, че Сливенъ продължава да бжде „дамгосания градъ“ градътъ, който систематически е лишаванъ отъ учрежденията—тъй необходими за неговия напредъкъ, за неговото развитие. Сливенъ даде толкова много на Родината. Не е ли дошло време и на Сливенъ да се даде нѣщо, малко да му се даде—да се осигури, да бжде зачетено неговото право на нивотъ?

Сливенското гражданство очаква, като сжщъ гостъ г-нъ Министра, очаква го, защото върва, че той ще донесе желанитъ радостни новини.

Въ Сливенъ дирекцията ще закупува хранитъ съ 10 стотинки по сжщпо килограма.

Следъ направенитъ постѣпки предъ М-вото на народното стопанство и Дирекцията на храноизноса, решено е последната да закупува въ Сливенъ храни, като плаща по 10 стотинки повече на килограмъ на производителя — земледѣлецъ, въ сравнение съ ценитъ, при които се закупватъ хранитъ въ съседнитъ градове и села, кждето Дирекцията има агентури.

Това увеличение, което се прави въ полза на производителя земледѣлецъ ще насочи последния къмъ Сливенския пазаръ и ще се отрази благоприятно за стопанския животъ на града.

Налага се: общинската власт, агентитъ на Дирекцията и кметоветъ отъ селата на околията ни да направятъ широка разгласа на придобивката, между производителитъ земледѣлци отъ Сливенска и съседнитъ околии.

БРИГАДАТА ЗА ПРОУЧВАНЕ ПОДПОЧВЕН. ВОДИ ПРИСТИГА

Въ началото на идущата седмица, по всѣка въроятностъ заедно съ г. министъръ Мошановъ, ще пристигнатъ, въ града ни, г-да инженеритъ по водитъ при м-вото на народното стопанство, които ще започнатъ проучванията, съ сонди, на подпочвенитъ води около Сливенъ, въ връзка съ проекта за оросяване на Краставо поле.

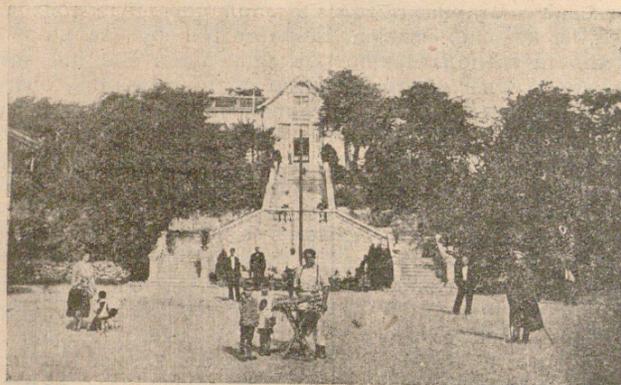
Търси се здание за затворъ въ Сливенъ

М-вото на Правосъдието е решило да изпрати въ Сливенъ още 400—500 души затворници. Понеже зданието на Окржжния затворъ е препълнено и нѣма възможностъ да бждатъ настанени повече затворници, ще се потърси друга сграда, която да бжде пригодена за целта. Такава сграда въ Сливенъ ще се намѣри лесно, особено, ако се насочи комисията, която ще я избира, къмъ „Бирената“ фабрика или къмъ нѣкои отъ престаналитъ да работятъ текстилни фабрики.

Политическиятъ инспектори сж назначени

Г-нъ Министерътъ на Вътрешнитъ работи е назначилъ обласни политически инспектори, при отдѣлението „Национална пропаганда“, г. г. Никола Д. Масларовъ, Ив. п. Стефановъ и Тома Томовъ, като е възложилъ на областния директоръ—г. Ковачевъ, да опредѣли районитъ и седалищата на г-да инспекторитъ. По всѣка въроятностъ единия отъ политическиятъ инспектори ще има седалището си въ Сливенъ.

НАШИЯТЪ студникъ г. Ст. п. Петковъ—сжщия изпълнителъ се е сгодилъ за г-ца Тинка Ст. Иванова, отъ с. Левски-Плѣвенско. Нашитъ честитки.

Ресторантъ „Русалка“ при Сливенскитъ Минерални Бани.

СТОПАНСКА ИЗЛОЖБА ВЪ СЛИВЕНЪ (едно мнение)

Предстоятъ тържествата по оствещаване х. Димитровия паметникъ. Следъ голѣми и благородни усилия, не малко препирни и неоправдани неудачи—ще се завърши едно красиво дѣло. Съвременницитъ ще дадемъ малка данъ за голѣмата ни признателостъ къмъ една отъ саможертвитъ, които родиха свободата ни. Сливенъ ще покаже на своитъ синове и на всички българи, че красотата и подвига отъ миналото не сж забравени, че тѣ оставиха трайна дия въ настоящето и ще бждатъ посока и свѣтлина къмъ бъдащото. . .

Сливенъ и сливенци достойно ще изнесатъ празника—въ това не може да има съмнение. Стига да се взематъ своевременно мѣрки и положатъ грижи и предвиди добра организация да се избѣгне досегашното ограничаване на работитъ въ нѣколко само ржце и умова—да се даде най-широка общественостъ на празника. . .

Наредъ съ идеята и духътъ, които ще бждатъ чествувани. Сливенъ трѣбва да покаже и своитъ стопански възможности какво се произвежда и какво може да се произведе въ нѣ когашния хайдушки градъ. Необходимо е да се организира по време на тържествата една промишлено—индустриална изложба, на която сливенската индустрия, занаятчйство и земледѣлие да покажатъ своитъ постижения.

Въ това отношение, виждаме какво се прави другале умно и резултатно: Пловдивъ за силва стопанската си мощъ чрезъ своя панаиръ; Варна съчетава хубоститъ на морето съ мострени панаиръ—изложба: Бургасъ подпомага стопанския си напѣнъ чрезъ устрояването на горско—риболовна изложба. Плѣвенъ презъ м. септември г. г. устроява голѣма говедовъдна изложба-пазаръ.

Недавна въ Самоковъ бѣ устроена промишлено—индустриална изложба отъ мѣстнитъ производители, подпомогнати отъ Софийската Търг. Индустр. Камара, Самоковската Община и Популярна банка. Въ Габро-

во се готви голѣма изложба на произведенията на габровскитъ занаяти и индустрия, която ще се открие едновременно съ Априловия паметникъ.

На подобни изложби се правятъ много продажби и поржчки, сключватъ се сдѣлки. Трѣбва сжщо тукъ да отбележимъ, че 3 мострени панаира и насъ (презъ тѣя година) сж стрували всичко само 115,000 ла.

Въ Сливенъ има всички условия и възможности за откриването на една такава изложба: салони, производители и разнообразно производство—текстилни и плетачески произведения, килими, електрич. крушки, каменни и дървени вжглища, вина, грозда, плодове и землед. произведения, мебели, разни занаятчйски произведения и др.

Една такава изложба съ продажби, трѣбва да бжде подкрепена отъ Бургаската Търгов. Индустр. Камара, Сливенската община, мѣстнитъ банки, търговскитъ, занаятчйски и индустриални сдружения, промишленитъ училища и всички, които не сж чужди на стопанския животъ въ града. Нейнитъ последици и резултати не ще бждатъ малки. Тя ще бжде единъ импулсъ и стопанско съживяване за града и околията.

А независимо отъ една стопанска мострени изложба, по време на тържествата, Сливенъ трѣбва да уреди и такава отъ произведенията на своитъ художници, а читалщето, въ новитъ си салони, да покаже какви ценности има и кое е богатството на духовно—просвѣтната съкровищница въ града.

На всички сливенски синове и гости, които ще дойдатъ да се преклонягъ предъ духа на х. Димитъръ, трѣбва да имъ се покаже всичко, което е интересно и ценно въ града. Защото, наредъ съ чествуването паметъта и подвига на единъ отъ първитъ български синове и духътъ на останалитъ борци за свобода и творци на Възраждането, Сливенъ, трѣбва да разкрие и покаже до кжде е стигналъ въ своето изкуство, обществена просвѣта и стопанска мощъ. Г. П. А.

ПОКАНА. Поканватъ се членовѣта на Общогражданския комитетъ на събрание за размѣна на мисли по посредането и предявяване на искания предъ г. министра на стопанството.

Събрането ще се състои утре—въ недѣля 10¹/₂ ч. пр. обѣдъ въ общината. Отъ постоянното присѣствие.

Благоустрояването на Сливенъ

(продължение)

Едновременно съ строежитъ на сградитъ (по специалнитъ фондове) трѣбва да започне задоволяването и на друга остра нужда за града — КОРЕКЦИЯТА НА РЪКИТЪ.

Когато излъзете до Градинския мостъ и погледнете коритото на Новоселската рѣка, вие не може да не се засрамите, че живѣете въ тоя градъ. Толкова мръсотии има, толкова грозна гледка се открива предъ очитъ ви, че неволно извиквате: „въ селата се полататъ повече грижи за благоустрояване, отколкото тукъ, въ тридесетъ и две хилядни градъ“.

Сжщитъ мисли ви навява и гледката отъ Голѣмия мостъ. Нечистотии, разкривена брѣгова линия, пустошъ. Но въпроса не е само до естетиката. Тукъ сжществуватъ и опасности при наводнения, които не сж маловажни, защото застрашаватъ живота и имота на гражданитъ.

За корекцията на рѣкитъ е говорено много. Стига вече пожелания. Трѣбватъ дѣла. Писахъ и пакъ пиша: вмѣсто да се откриватъ нови улици, по-разумно, много по-разумно е да се пристъпи къмъ корекция на рѣкитъ. Две-три-петъ години, общинската трудова повинностъ трѣбва да бжде насочена въ тая насока: да се изградятъ укрепителни зидове. Отъ бетонъ или отъ градивенъ камъкъ — това ще кажатъ специалиститъ. Азъ имамъ писмено и устно дадени мнения отъ г. Г. инж. Бушевъ, инж. х. Ивановъ, Г. Гюлмезовъ и др. и съгласно тия мнения мога да твърдя само, че съ предвиденитъ, по бюджета, суми 222,500 лв., годишно може да се изградятъ около 500 погонни метра укрепителна стена, като се използва безплатната работна

ржка на трудовацитъ. Каква по-резултатна работа отъ тая да изградишъ 500 метра укрепителенъ зидъ за една година съ нерационално използваната досега общинска трудова повинностъ! При единъ разумно изготвенъ бюджетъ ще може да се увеличи строежа въ погонни метри, ще се откриятъ широки булеварди край коритата на рѣкитъ, ще се залесятъ съ тополи или други подходящи дървета тия булеварди и т. н. Съ една дума: ние ще имаме поне покрай рѣкитъ, благоустроени, приятни за окоото улици, безъ да се събарятъ сгради, безъ да се плащатъ отчуждени мѣста, безъ да се яви нужда за изразходване на предвиденитъ въ бюджета 550,000 лв. Тия пари можеха да се използватъ за засилване разходното перо за подържане на улици, мостове, площади, градини, водпроводъ и пр., което въ предвидения размѣръ 222,500 лв. съвсемъ не е достатъчно. Оставянето на това разходно перо въ предвидения размѣръ показва, че при изготвянето на бюджета е липсвало планъ, градоустройствена политика. Смѣшно е, наивно е да се мисли, че съ 222,500 лева ще се върши най-важната работа въ града, а сжщевременно да се предвиджатъ 550,000 лева за отчуждаване на мѣста и сгради, когато тукъ може да се направятъ едно намаление, като не се бърза съ откриване на улици, да речемъ въ Клудохоръ, въ Комдука или въ мах. Ески джами — крайни квартали, населени предимно съ бедни граждани, които не сж въ състояние да си направятъ сносна кжщичка, щомъ имъ се събори подслона.

(следва)

Сливенъ -- Котелъ

Два града свързани, съ своето минало, история, общи борби, общи интереси. Два града, които дадоха презъ епохата на нашето възраждане борцитъ за нашето духовно и политическо освобождение. Два града, чии то планини приотяха и закрилѣха българскитъ хайдути. Планини, пълни съ легенди за жертвата и подвига на българина, възпѣти отъ стотици пѣсни, разказвани отъ поколѣния на поколение.

Когато преди 40 години Котелъ изгоя, по голѣмата частъ

отъ котленци намѣриха подслонъ въ гостоприемния Сливенъ. И дълги години тия хора останаха у насъ, а мнозина вече и не се върнаха въ родния си градъ. И много роднински връзки свързватъ тия два балкански града. А има и нѣщо друго — между котленци и сливенци, има нѣщо много сродно, много близко. Израснали при еднакви условия, тѣ сж зазранени съ едно и сжщо майчино млѣко, съ сжщитъ пѣсни и молитви, съ сжщитъ клевети за борба за свободата. Сливенци и котленци сж еднакво добри българи и храбри войници, както сж олли храбри и тѣхнитъ бащи — хайдутитъ.

Това сродство се дължи и на обстоятелството, че нѣкога тѣ сж били войнишки градове, съ права каквито сж липсвали на други. — на полскитъ градове. И тая свобода и права родиха толкова народни будители, че съ право може да се каже, че Сливенъ и Котелъ дадоха най-голѣмитъ фигури на Българското възраждане.

Но този Старопланински край преживъ следъ освобождението много несправедливости и неправди. Понеже границата между Северна България и Източна Румелия минаваше надъ Котелъ само на нѣколко километра, Котленска околия остана много малка. Сжщото нѣщо стана и съ Сливенъ, когато съседнитъ околии бѣха голѣми и даже грамадни и следъ като стана Съединението, това неестественно административно разпредѣление не се поправи. Пакъ останаха, отъ една страна околии съ грамадни пространства и много села, а отъ друга, като Котелъ и Сливенъ, съ съвършено малко на брой и население села околии.

Тази несправедливостъ си остана и при последното административно дѣлене на страната. И при това дѣлене остана сжщата аномалия. Ето защо се налага тия два съседни градове, които ги свързва едно славно минало и едно нерадостно настояще, да си подадатъ ржка и да поведатъ борба — да извоюватъ повече въздухъ, повече просторъ, повече хлѣбъ и поминъкъ за своитъ околии, да поискатъ повече справедливостъ и бащински грижи.

Б. Драгановъ

Едно добро дѣло

Думата ни е за украсата на гробищата на Сливенъ. До миналата година тѣ представляваха наистина трапиза и никакви грижи не се вземаха за тѣхъ. Отъ една година, обаче, пом. кмета Г. Кебеджиевъ, тихо, безшумно, съ голѣми усилия подобри толкова много тия изоставени и запуснѣли мѣста на мъртавецитъ, че днесъ сж почти неузнаваеми. Прокараха се пжтища, създаде се площадъ съ фигури отъ цвѣтя. Изравниха се голѣма частъ отъ мѣстата и гражданитъ вече съ по-голѣма утѣха отиватъ при своитъ близки да ги заобиколятъ и съ по-голѣма готовностъ даватъ срѣдства да се въздигатъ паметниците и се оградятъ семейнитъ гробници. Нека строимъ, града на мъртвитъ. Това е едно добро дѣло.

3-о Административно Отчетничество — гр. Сливенъ

Обявление № 1373

Обявява се на интересующитъ, че на 20 августъ т. г. отъ 9—11 часа въ Данѣчното Управление въ гр. Сливенъ ще се произведе спазаряване „по доброволно съгласие“ съгласно чл. 168 отъ Закона за Б. О. и Предприятията, за доставка на месо за Сливенския гарнизонъ.

М Е С О	Кгр.	Приблизителна стойностъ лева
Г о в е ж д о	5,000	40,000
О в ч е	5,000	45,000
О в н е ш к о	5,000	60,000

Залогъ 5% върху обявената стойностъ въ банково удостоверение. Изплащане съ платежна заповѣдъ отъ бюджета за 1935 година.

Задължителни сж Закона за Б. О. П. и Правилника за прилагането му, общитъ и допълнителни поемни условия и описанията къмъ тѣхъ издание на Министерството на Войната отъ 1931 година.

Доставката е дѣлима по видъ.

Поемнитъ условия и др. могатъ да се видятъ всѣки присѣтственъ день въ канцеларията при Помощ. Административния Отчетникъ на 3-й п. полкъ, а въ деня на спазаряването въ Данѣчното Управление.

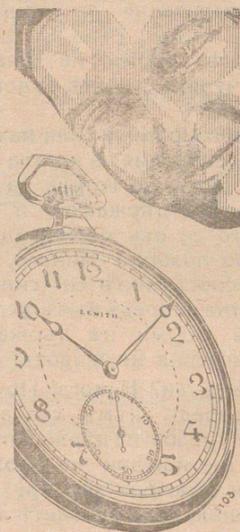
Разноскитъ по публикация, сключване договоръ, гербъ и др. сж за смѣтка на доставчика.

гр. Сливенъ, 14 августъ 1935 год.

Отъ отчетничеството.

ПРОДАВА се КЖЩА

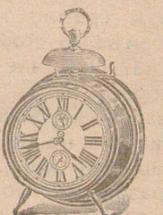
въ центъра на града, на ул. „Драгоманъ“, № 6, съ три стаи, кухня и перална, всичко 300 кв. м. Справка печатница „Балканъ“.

Часовници

ръчни и днебни системи: „ЗЕНИТЪ“ (Царя на часовницитъ), „Ралко“, „Рокалъ“, „Актосъ“, „Овидъ“, златни „Мовадо“, БОДИЛНИЦИ РАЗНИ СИСТЕМИ, СТЕПНИ И ДРУГИ.

Сжщо очила съ рамки, само рамки разни форми и свѣрometri. Цени умѣрени. Ще намѣрите въ магазина на Д-ръ Б. Ангеловъ ул. „6 септември“ № 14

Защо Шивачевци обръщатъ очи къмъ Сливенъ?

Думата ни е за жителитъ на с. Голѣмо Шивачево — Ново-Загорска околия.

Село Голѣмо Шивачево е разположено въ южнитъ склонове на Стара Планина, подъ върха Чумерна. То е старая ж. п. линия Сливенъ — Дзбово. Съседнитъ му села отъ Ново-Загорска околия сж следнитъ: Сборище съ 1828 жители, на разстояние 4.5 км. западно по ж. п. линия; Кортенскитъ бани, съ 836 жители, 11 км.; Червенаково — 748 ж. на 8 км. и Близнецъ — 360 ж. на 7 км. и тритъ села сж разположени южно отъ с. Голѣмо Шивачево.

Съседнитъ села отъ Сливенска околия, сж следнитъ: Голѣмо Чочолене — 473 ж. на 8.5 км. източно и Боровъ долъ 780 ж. на 12.5 км. североизточно отъ Г. Шивачево.

Озновано преди 10 години отъ терезия (шивачъ), поради което до коро се наричаше Терзобасъ, въ последствие пре-

именовано на Източно Шивачево, а отъ скоро на Голѣмо Шивачево, днесъ то напълно оправдава последното си име, защото докато селото въ турско време е брояло само 600 700 жители, споредъ последното преброяване, жителитъ на селото сж 2823. При това, докато въ миналото населението е било българско и турско, днесъ то е чисто българско. Нека съпоставимъ населението на Голѣмо Шивачево, съ броя на жителитъ, които иматъ нѣкои градове и околийски центрове къмъ 31. XII. 1934 г. за да стане ясно какво голѣмо селище, за нашия условия, е селото. 1. гр. Мелникъ има 548 ж. 2. гр. Крумовградъ (Кошувакъ) 632 ж. 3. Ардино (Егри дере) 1014 ж. 4. Царево (Василико) 1613 ж. 4. Клисурса 1628 ж. 5. Момчиловградъ (Мастанлъж) 1791 ж. 7. Девинъ (Дьовленъ) 1807 ж. 8. Бѣлградчикъ 1926 ж. 9. Трънъ 2027 ж. 10. Несе-

бъръ (Месемврия) 2074 ж. 11. Ивайловградъ (Ортакой) 2084 ж. 12. Копривщица 2337 ж. 13. Златица 2426 ж. 14. Етropole 2462 ж. 15. Сопотъ 2523 ж. 16. Бръзникъ 2630 ж. 17. Елена 2648 ж. и т. н.

Голѣмо Шивачево има по-многобройно население отъ всички тия градове, а е по-малко съ нѣколко само жители отъ градоветъ: Дръново, Смолянъ (Пашмакль), Тръвна, Созополъ, Котелъ и др. Съпоставяйки населението на Г. Шивачево, съ населението на изброенитъ градове, ние сме далечъ отъ мисълта да изтъкваме селото, като градъ или като околийски центъръ. Ние мислимъ, обаче, че с. Г. Шивачево трѣбва да стане централна община, а не да бжде (както е сега) причислено къмъ съставната община, съ централно село, по население, благоустройство и пр. далечъ по незначително отъ Г. Шивачево. Централното село Баня е отдалечено както отъ ж. п. линия, така и отъ Г. Шивачево на 11

км. Шивачевци за да отидатъ до Баня, да свършатъ и най-малката работа въ общината и после да се връщатъ въ село, трѣбва да пжтуватъ пешъ най-малко шестъ часа, защото се преминаватъ Меджерлишкитъ възвишения. Обикновено едно ходене до общината Баня е свързано съ загубата на единъ работенъ день. Е добре, какъвъ разумъ има тогава едно село, съ около 3,000 жители, да бжде така злепоставено въ административно отношение?

Злепоставено въ административно отношение е селото и поради обстоятелството, че има за околийски центъръ гр. Нова Загора, а не естествениятъ си пазаръ гр. Сливенъ съ прокарването на ж. п. линия, населението все повече и повече се отчуждава отъ гр. Нова Загора, защото съобщителнитъ срѣдства съ тоя градъ сж далечъ по примитивни отъ тия за гр. Сливенъ. И затова, днесъ всички села по ж. п. линия, отъ Твърдица на изтокъ, включително и Твърдица, сж свързани

стопански по-тесно съ Сливенъ, отколкото съ околийския си центъръ Н. Загора. Ако въ миналото селянитъ караха дърва съ коля за Нова Загора, днесъ тѣ намиратъ много по-добра смѣтка, като отправятъ произведенията си къмъ гаритъ за гр. Сливенъ, единъ голѣмъ консумативенъ центъръ. Г. Шивачево има две гари и нѣколко склада. При това положение, никой не е изгубилъ ума си да превозва произведенията си до Н. Загора да губи два дни, да мори добитъкъ и да получи пакъ сжщата цена, каквато му се предлага на гаритъ или на складовѣтъ.

Въ пазаренъ день, за Сливенъ се издаватъ десетки пазарни билети, което свидетелствува за новото отправление на производителя. Удобствата не могатъ да бждатъ оспорени отъ никого и затова желанието на шивачевци да бжде присъединено селото имъ къмъ Сливенска околия, изразявано много пжти, чрезъ подписи на

НАШАТА ДУМА

ПОЛИТИКА И СТОПАНСТВО

У нас никога политиката и стопанството не сж били въ съгласуван ходъ. Нъщо повече дори — увлечени въ пагубния стремежъ да чертаятъ далечни, нереални политически цели, обхванати отъ пакостния политически максимализъм — нашитъ политици, отъ най-малкия до най-големия, оставиха съвсемъ изолирани проблемитъ на стопанството. Оставаше забравена старата истина за неразривната връзка между политиката (разбирана като чисто държавно-политическа дейностъ) и стопанството (разбирано като държавно-стопанска политика). Въпроситъ за стопанството, проблемитъ на една обща стопанска политика на държавата, въ частностъ на: търговска политика, аграрна, занаятчийска, индустриална и др. не сполучиха и не сж сполучили окончателно и до днесъ едно ясно и конкретно разрешение. Ние нѣмаме ясно очертана, оседнала стопанска политика, следвала неотклонно, праволинейно отъ всички правителства у насъ. Напротивъ — стопанската политика на почти всички наши правителства се характеризираше до сега съ: неустойчивостъ, непослѣдователностъ, липса на целостенъ планъ, на система, опираща се на основни и компетентно проучени и установени нужди и цели на нашето стопанство. Гласътъ на малкото хора у насъ на стопанската мисль, на компетентния стопановедъ е билъ винаги заглушаванъ отъ гласа на политически демагогъ. Нашитъ политици „правеа политика“ чертаеха отъ кабинетитъ си „основни линии“, но малцина отъ тяхъ познаваха

стопанскитъ проблеми на деня. Ние и до днесъ не установихме ясно: земледѣлска политика ли ще водимъ, или ще насърчаваме „родната индустрия“; каква аграрна политика отговаря на структурата на нашето селско стопанство. Ние и до днесъ нѣмаме точно изчисление (и начинъ на изчисление) на националния ни доходъ. И до днесъ още ние стоимъ предъ неразрешени основни задачи на една целостна стопанска политика. А така не бива и не може да продължава. Днесъ, когато всички държави въ политически възходъ опиратъ силата и правото си на политически здрави държави, именно върху едно здраво стопанство, върху една ефикасна стопанска политика, днесъ когато стопанскитъ проблеми търсятъ най-доброто си разрешение, ние не можемъ да продължаваме както до сега. Наистина и у насъ напоследъкъ освободени отъ товара на едно пакостно партизанско минало, се започна едно изтласкване напредъ на стопанскитъ въпроси и задачи, политиката на правителството се насочва къмъ това да активизира стопанскитъ съсловия, които да иматъ своята компетентна дума чрезъ единъ стопански парламентъ, да ги подпомогне въ стопанската имъ дейностъ чрезъ разумни и целесъобразни мѣрки, но всичко това трѣбва да стане много внимателно, строго, честно за да се получи истинския резултатъ. Днесъ, ясно е осъзната връзката между стопанството и политиката, остава започнатото да бжде проведено упорито, твърдо, честно.

„Изтокъ“.

ПЛАВАТЕЛНИЯТЪ БАСЕЙНЪ

Той е почти готовъ. Самиятъ басейнъ е измазанъ и чака да бжде напълненъ съ вода. Такава ще бжде докарана съ тръби отъ Новоселската рѣка, като водата минава презъ филтъръ на 40 метра отъ басейна. Сега се поставятъ тръбитъ и следъ нѣколко дни басейнътъ ще бжде откритъ. Всички бързатъ най-после да задоволятъ една голѣма нужда на нашия градъ. Всѣки день идватъ граждани да се радватъ на бждащия плавателенъ басейнъ. Мѣстото е много удобно. Заоби-

колено е съ жива стена отъ тополи и други дървета, които следъ нѣколко години ще израстнатъ и ще образуватъ естествена ограда. Басейнътъ е дѣло на Слив. клонъ отъ Б. Н. М. Сговоръ, който е изрэходвалъ доста голѣма сума за постройката му и е останалъ длъженъ съ една значителна сума. Налага се въ Морския Сговоръ да членуватъ много повече граждани, за да подкрепятъ едно хубаво дѣло, което ще бжде гордостъ за Сливенъ.

всички почти жители на селото, е продиктувано отъ добре разбранитъ интереси на селото.

Не само стопанскитъ връзки каратъ шивачевци да обръщатъ очи къмъ Сливенъ. Има още много причини. Ние ще посочимъ само нѣкои отъ тяхъ.

Въ военно отношение селото спада къмъ сливенската дивизия. Много отъ младежитъ на селото отбиватъ военната си повинностъ въ Сливенъ. Голѣма частъ отъ децата, когато дойде редъ да постъпятъ въ гимназия се отправятъ за Сливенъ. Още по-голѣма частъ отъ децата получаватъ първитъ си познания, въ занаятитъ, отъ прочутия въ цѣла южна България — сливенски еснафъ. А всичко това е свързано съ много по-честото посещение на шивачевци на Сливенъ, отколкото на Н. Загора. Каква голѣма ще бжде ползата за шивачевци, ако бждатъ свързани и административно съ Сливенъ! Тогава съ най-малко губене на време ще може шивачевица да свърши работата било въ

административнитъ учреждения, било въ сѣда, ще може да посетитъ близкитъ си въ казармата или въ гимназията или при майстора, ще може да свърши работа и въ Митрополия, и въ Трудово бюро и пр. и то само за нѣколко часа, защото има удобни влакове. А какво е положението сега? Често призованитъ на сѣдъ въ Н. Загора, още отъ предния день трѣбва да тръгнатъ за града, защото не е възможно да се тръгне сутринъ, макаръ и рано, и да се стигне на време за сѣдебното заседание. Дългиятъ пѣтъ до Н. Загора — 26 км. скѣпия превозъ, губенето на ценно време и т. н. говорятъ много, защо тъй настойчиво шивачевци искатъ да бждатъ свързани не само съ влака, но и съ административната връзка, съ Сливенъ. Шивачевци сж дали много за направата на Подбалканска желѣзница и затова иматъ право да искатъ да се възползуватъ отъ улесненията, които имъ предлага тая желѣзница.

ИЗВОРЪТЪ ВРИСЪ

Близко до мѣнастирчето „Св. Петка“, край с. Сотиря се намира прочутия изворъ Врисъ. Въ миналото тоя изворъ бѣше единъ отъ най-често посещаванитъ. После посещенията намаляха, а подържането на извора съвсемъ не бѣше заведено. Отъ 2—3 години насамъ, обаче, мѣнастирската управа е положила похвални усилия да разхубави както извора, така и мѣстността, около него. Особено много грижи сж положени тая година и за това резултатитъ сж повече отъ добри. Циментовиятъ сводъ на извора е чистоко измазанъ, водата протича въ добре изграденъ каналъ, а площадката се поддържа винаги чиста. Независимо отъ това, край Врисъ, мѣнастиря е построилъ дюкянска сграда, която е дадена подъ наемъ. Дюкянътъ е малка гостилничка. Макаръ и недостатъчно добре обзаведена още, тая гостилничка улеснява много посещенията на извора.

Желателно е мѣнастирската управа да се залови съ сѣщото похвално усърдие да залеситъ мѣстността надъ извора, до самата черква. Въ мѣнастирския дворъ сѣщо така се налага да се почнатъ системни засаждания. Грижитъ за мѣнастиря не ще останатъ невъзнаградени.

Заребяване на рѣкитъ

Презъ последната година се направиха голѣми усилия отъ страна на секцията за риболовъ при М-вото на нар. стопанство за засилване производството на хайверъ а заребяване повече рѣки въ страната по изкуственъ на инъ съ рѣба. Тѣзи усилия даватъ бързи резултати. Количеството на рѣбата, а особено американската пѣстърва, която се подава почеч на едно изкуственъ развъждане за нашитъ условия, нараства чувствително. Това предизвиква едно спадане на ценитъ и прави тая рѣба достъпна за по-широкитъ кръгове на населението.

Производството на хайверъ за заребяване въ държавната рибовѣдна станция въ Самоковъ презъ 1935 г. далечъ надминава цифрата на миналогодешното производство.

Отъ мѣстната пѣстърва и сивенъ е раздадено на 9 частни лица за развъдници; остатъка е прѣснатъ изъ нѣкои планински рѣки, а отъ американската — на рибарскитъ дѣва. Не е ли време и ние — сливенци — да се погрижимъ за заребяването на р. Тунджа отъ Банитъ до с. Голѣмо Шивачево, на р. Бѣли дере и на другитъ ни по голѣми планински рѣки?

Вънъ отъ това, централното първостепенно първокласно шосе, което усилено се работи и което минава презъ Г. Шивачево за Сливенъ, предлага нови удобства на шивачевци, като се направи крайно удобно и пѣтуването съ кола.

Следъ „19 май“ шивачевци подадоха две молби, съ подписитъ на почти всички избиратели отъ селото, предъ М-вото на Вътрешнитъ работи, съ които молби искаха селото имъ да стане централна община въ Сливенска околия. Правителството, което споредъ изявленията на г. министеръ председателя следи съ голѣмо внимание настояванията и желанията на народа, трѣбва да се вслуша, чрезъ респективния министеръ, въ молбата на шивачевци, като бжде увѣрено, че трихилядното население на с. Г. Шивачево ще бжде улеснено справедливо и че икакви сериозни възражения не могатъ да се противопоставятъ за часъ по скорошното разрешаване на въпроса.

СЛИВЕНЪ ВЪ МИНАЛОТО

Отъ пѣтешественицитъ, които сж посетили Сливенъ и сж оставили най-подробни описания е английския генералъ Джокмъсъ.*)

Описанието си за Сливенъ той почва отъ Сотирското дефиле, като счита града за една отъ най-сигурнитъ и недостъпни военни позиции.

„По пѣтя отъ с. Ичера презъ Сотирския проходъ за Сливенъ (Slivene) личатъ остатъци отъ стара шосейна настилка. Отъ тукъ пѣтя за Сливенъ води презъ обработено поле и лозя. Съ своитъ прелестни върхове и минарета, разположенъ въ възхитителна долина и при стичането на рѣкички, една отъ които е притокъ на Тунджа, Сливенъ е поразителенъ миниатюръ на Дамаскъ, рая на Азиатска Турция и прочутъ съ своитъ плодородни, напоявани градини. Градътъ има 12 джамии, 4 църкви и 3 български училища, една арменска църква и нѣколко турски училища. Въ Сливенъ има две бани и една държавна фабрика за облекло на войската. Тукъ се изработва шаекъ, който е съ 40% поскѣпъ отъ европейския. Населението на Сливенъ по рано е било до 24,000 жители, но сега е само 10,000. Разликата произлиза отъ изселванието му презъ 1829 г. Частъ отъ него се е върнало. Моя хазаинъ Signor Jvansho (чорб. Иванчо — съ потомци днешнитъ фабриканти Стефанови) най-богатия първенецъ въ града, ми

разказва много подробности за войната въ 1829 г. и за емиграцията, защото е билъ видно лице презъ тия събития, а освенъ това личенъ приятель на генералъ Монтрезоръ и на други висши руски съновници, а сжщевременно и таенъ съветникъ на великия везиръ Мехмедъ Селимъ Паша. Споредъ сведенията дадени ми — Дибичъ на балкана и Паскевичъ въ Азия не сж окуражавали българската и арменската емиграция къмъ Русия“.

„Българскитъ селяни сж побогати отъ турскитъ и това се дължи на трудолюбието на българина и индустриалната срѣчностъ на българката. Българитъ, като много по-върни и работливи отъ безчестнитъ и развратени грѣко-византийци, сж силно загрижени, за гдето не собствения имъ езикъ, а разваленния грѣки се преподава въ училищата имъ.“)

Сливенъ и околността му сж много пострадали отъ последната война. Руситъ сж оставили сѣрога дисциплина и сж плащали пребогато за всички реквизиции, поради което сж станали много популярни между населението.

„Възстанието на българитъ въ Балкана бѣ едно отъ най-важнитъ събития презъ Руската война . . . Смѣлата славянска раса нарича грѣко-византийцитъ „зайци“ и ги счита годни, не да се биятъ, но да ставатъ писари, бакали, шеркѣрджии и т. н.“

*) Генералъ Джокмъсъ е посетилъ Сливенъ презъ 1837 год. Рефератътъ си за България е държалъ въ Лондонъ — 1848 г.

*) Презъ това време въ българскитъ училища се преподавало изключително на грѣки езикъ.

ДИМИТЪРЪ СТ. КАЗАКА ОТЪ ГР. СЛИВЕНЪ

(Втори знаменосецъ на Ботевата чета. Звѣрски убитъ при Кремиковския мѣнастиръ — Софийско въ Мургащъ планина)

(продължение отъ бр. 45)

Синъ на политическия изгнаникъ въ Русия — Стефанъ Казака, още малъкъ, Димитъръ и неговитъ братя сж били закървани съ сладкия напѣвъ на бащини приспивни и революционни пѣсни, както и приказки за стари времена, въ които се е очертавалъ бунтовническия духъ на времето и стремежа на маситъ къмъ духовна и политически свобода.

Отклонка отъ поколѣнието на х. Димитра, той и братята му попаднали подъ влиянието на Чинтуловитъ революционни пѣсни и напѣва съ които, както се изразява биографа на Добри Чинтуловъ, г. Н. Табаковъ той (Ч-въ) става духовенъ изразителъ на копнежитъ за волностъ и свобода на цѣлъ народъ и се явява, като пръвъ поетически вдѣхновителъ на народъ и революционери, херолдъ на свободата и първи истински народенъ поетъ.

Пѣснитъ му се разнасяли отъ рѣка на рѣка и се преписвали въ хиляди екземпляри. Всички ги знаели и пѣли по стѣди и меддани, по сборове и седѣнки, като сж се вдѣхновявали отъ тяхъ. Защото тѣ сж били изразъ на политическитъ и народностни въжделения на цѣлъ народъ. Въ тѣхъ народъ и водачи намирали своето политическо откровение, своята въра въ бждащето и народнитъ си сили.

Политическитъ концепции на Чинтулова, сж политически концепции не само негови, но на народа и водачи. Въ своитъ пѣсни той долавя стона и въжделенията на народната душа, като казва:

„По сърденно си влечене,
Къмъ Трапезица азъ тръгнахъ...
Тя ми възпоменава-

За прадѣдни времена.
Смисли за тази Трапезица,
За Търново — старий градъ
Той българска е билъ столица!...
Следъ това тревожно додава:
Стани, стани, юнакъ балкански,
Отъ сънъ дълбокъ се събуди!
Срещу народа отомански,
Ти българитъ поведи!
На помощъ сѣрби черногорци.
Съ радостъ ще се затекътъ,
А и отъ северъ храбри руси,
Тозъ часъ ще се появятъ!...
Да стане лѣва нашъ балкански,
Свободни да се назовемъ!

А следъ тезъ той е написалъ най-хубавата си революционна пѣсенъ — Кжде си върна ти любовъ народна? — Тя е била знаме за времето, зовъ за жертви и борба къмъ младитъ. Нейния напѣвъ е ечалъ не само по нашия гордъ балканъ, по долини и полета, но тѣхния екъ, ний чухме и презъ войнитъ срѣдъ македонскитъ българи. Тѣ намиратъ своето въдѣхновено отражение и въ днешнитъ, залѣни отъ други идеи и задачи, дни! — Въ нея той казва:

„Кжде си върна, тилобовъ народна?
Кжде блѣстишь, ти искра любовъ народна?
Я силенъ пламъкъ ти пламни,
Та буенъ огънъ разпали,
На младитъ въ сърдцата,
Да тръгнатъ по гората!

Пламини ти въ насъ любовъ горѣща!
Противу турци да стоимъ на среща,
Да викнемъ всинца съ гласъ голѣмъ
По всичкия Коджа балканъ
Голѣмо, мало ставай,
Оржие запасвай!
На кръстъ си тънки саби запашете,
За бащина земя станете
За нашето отечество, държава
Да си пролѣемъ вси кръвта!...

Тези дивни пѣсни сж били политическо знаме и откровение за времето! Тѣхъ сж пѣли бацитъ и майкитъ — млади и стари. Отъ тѣхъ сж се вдѣхновявали другаритъ на х. Димитра и нашия Димитъръ. (следва 4 стр.)

ХРОНИКА

МНОЗИНА отъ нашитѣ абонати ни заявяватъ, че не сж били посетени отъ инкасатора за да си платятъ абонамента. За улеснение на абонатитѣ, редакцията съобщава, че абонамента може да се изплаща, както на инкасатора, така на всѣки членъ отъ редакционния комитетъ, а така сжщо и въ печатница „Балканъ“—до паметника на Добри Желѣзковъ.

Който цени дѣлото на „Изтокъ“, който е убеденъ, че Сливенъ трѣбва да има една висока трибуна, отъ която да предявява правата си, нека не забавя повече изплащането на абонамента, защото издрѣжката на вестника лежи само на срдѣствата, които му осигуряватъ редовнитѣ абонати.

СЛЕДЪ станалитѣ напоследѣкъ измѣнения въ Закона за устройството на сждилищата, околийскитѣ прокурори преставатъ да сжществуватъ. Заедно съ закриването на паркета въ Сливенъ се закрива и бюрото за сждимостъ. За въ бждеше, докато се удовлетвори искането на града за откриване на областенъ сждъ, свидетелства за сждимостъ ще се издаватъ въ Ямболъ. Когато сливения гражданинъ се запжти за едно свидетелство за сждимостъ до Ямболъ, тогава ще разбере още по-добре каква загуба е отнемането на сжда.

ПРОКУРОРЪТЪ дава разрешение за посещенията въ Сливения областенъ затворъ. Щомъ се закрие паркета въ Сливенъ, сливения гражданинъ ще трѣбва да ходи въ Ямболъ за разрешение и тогава пакъ да се върне въ Сливенъ за да направи посещенията си.

НАЗНАЧЕНЪ е за директоръ на Сливения слѣти гимназии г. Александъръ Несторовъ-досегашенъ директоръ на срдѣното реално уще въ Тетевенъ. Бившиятъ директоръ на гимназитѣ Б. Бончевъ е назначенъ за учителъ въ срдѣното реално училище—София.

НАЙ-ГОЛѢМО посещение отъ планинскитѣ ни лѣтовища, презъ настоящия курортенъ сезонъ, е отбелязано на Карндилъ.

ИНТЕРЕСЪТЪ къмъ борбата за сждъ, която поде Гражданския комитетъ и „Изтокъ“, отъ деня на денъ расте. Това се обяснява съ обстоятелството, че все повече и повече граждани изпитватъ незгодитѣ на създаденото положение.

СЪЮЗЪТЪ за закрила на децата—Сливенски клонъ урежда въ недѣля сл. обѣдъ, на колодрума, голѣми колоездачни състезания, съ участието на най-добритѣ бѣгачи отъ Сливенъ и областта.

ПРЕЗЪ последнитѣ нѣколко дни сж изнесени петъ вагона дини отъ Сливенъ за Бургазъ, Карнобатъ, Елхово и другаде.

СРОКЪТЪ за снабдяване съ патенти питейнопровадитѣ, на едро и дребно, се продължава до 20 т. м. включително.

ВЪ ОБЩАТА областна художествена изложба, която се откри въ Бургазъ тая седмица, участвуватъ и сливения художници: Йорд. Инковъ, Ст. Егаровъ, Ст. Петровъ, П. Дамяновъ и Евгени Курдовъ.

ХУДОЖНИЦИТЪ Ст. Петровъ и П. Дамяновъ работятъ усилено моделитѣ за бронзовитѣ врати на паметника х. Димитъръ

НАЧАЛНИКЪТЪ на гарнизона г. полковникъ Стояновъ, който бѣше поканенъ и взема участие въ Владилевовитѣ тържества се завърна въ града. Утре—недѣля—той заминава пакъ за Варна, по служебна работа, където ще се бави нѣколко дни.

БЕЗРАБОТНИ младежи, съ срдѣно образование и предпочитателно изкарана военна служба, се търсятъ за подходяща работа. Справка при Петъръ Димитровъ—адвокатъ—Сливенъ

ПОТРѢБИТЕЛНАТА кооперация „Напредъ“ е открила агенция за закупване на зърнени храни. Складоветѣ ъ се помѣщаватъ въ Клуцохоръ до фурната на Ник. Маринкевъ и дюкяна на Пею Марковъ

НА 12. т. м. се откри за обществено ползване новиятъ салонъ—читалня на Б. Н. Читалище „Зора“. Въ идния брой ще дадемъ по-подробна белжка за сжщия салонъ—читалня.

ПРЕЗЪ м. юлий въ гр. Сливенъ е имало 61 раждания, 40 умирания и 23 жинидби.

ПРЕЗЪ последнитѣ нѣколко дни се забелязва едно чувствително увеличение на строежитѣ въ града

ДИМИТЪРЪ СТ. КАЗАКА

(продължение отъ 3 стр.)

Чрезъ тѣхъ младитѣ сж се влѣхновявали къмъ велики жертви!

Тези пѣсни и жажда за мъртъ за безчовѣчното убиване на брата му Иванъ въ Одринскитѣ зандани, сж накарали младия Димитъръ, следъ като баща му го отвелъ въ Русия да напустне братската земя и да се отзове въ Ромжния при комититѣ...

Презъ 1876 год. той преминава Дунава съ Ботевата чета а взема участие въ всички сражения. А когато знаменосецъ Ник Курето пада убитъ—той поема знамето.

Затова свидетелствува дѣдо Н. Обретеновъ отъ Русе, който е казалъ „Знаменосецъ бѣше едно момче отъ Сливенъ“ (в. Пладне бр. 486 отъ 31. V. 1935 год. А магера на Кремиковския манастиръ Геко Полевъ, който по вече отъ седмица е криль и продълговатъ Димитра и 3 та му другари въ манастиря и гората е казалъ на сестра му Мария Ст. Казакова, по мжжъ Д. Дивушинова следъ 1912 г. въ Кремиковския манастиръ, че знамето било завито около кръста му...

Въ последнитѣ си статии въ сп. „Бълг. мисль“ кн. 1—3 год. 1934 г. Н. Обретеновъ казва: „следъ убиването на Ботева, още на 22. V. 876 г. Георги Апостоловъ искаше да вървимъ по правия пжтъ за Балкана, по билото на което да се отправимъ за Сливения балканъ и и се срещнемъ съ Сливенската чета Азъ искахъ да намѣримъ Войновски, че тогава да решимъ. Но той остана непоколебимъ. Взехъ съ себе си 14 момчета, които пожелаха и повече отъ които бѣха сливенчетата и тръгнаха по пжтя за Челопечъ и Лютибродъ. У тѣхъ бѣше и знамето“...

Значи, Дим. Ст. Казака е тръгналъ още на 22. V. 1876 год. съ Георги Апостоловъ къмъ Сливен. балканъ за да се съединятъ съ Сливен. чета. Но още на другия денъ тѣ сили заградени отъ турски аскеръ и баши бозукъ, завързало се сражение при което почти всички били избити, а и много турци убити. По свидетелството на Н. Обретеновъ главитѣ на тези юнаци били отсечени, добити на колове и разнасяни съ баши бозука изъ околнитѣ села. Благодарение на това обстоятелство, следитѣ на другитѣ четници били загубени и късно тѣ сж стигнали къмъ върха на Балкана.

Горнитѣ обстоятелства, като

се взема предъ видъ, че въ Кремиковския манастиръ Дим. Ст. Казака е стигналъ съ още 3-ма другари, ясно става, че той сътия свои другари е сполучилъ да се отърве до Кремиковския манастиръ, гдето магера на манастиря Геко Палевъ, старъ тѣхенъ познатъ отъ Ромжния, ги е приелъ братски и при всички опасности ги е криль и храниль нѣколко дни.

Другата частъ отъ четата къмъ 25—26. V. 876 г. сж били 100—120 души, както казва г. Обр. следъ като стигнали до мѣстността „Бучето“, гдето премалели отъ гладъ и изморени до мозъка на коститѣ едва намѣрили една нива съ ржжъ и залѣгали гладнитѣ си стомаси съ ржжени зърна. Тамъ нѣкои момчета поискали да избере войвода, обаче, измѣчени, изморени и изгубили вѣра въ народа тѣ разбрали, че каузата имъ е пропаднала. Получили хаберъ отъ Орханейския каймаканинъ, че които се предадатъ ще бждатъ пощадени; тѣ се разколебали още по вече. Войновски, при тия обстоятелства, заявилъ, че заминава за Тракия за да се съедини съ тракийскитѣ въстаници. Той се обявилъ противъ избора на войвода Съ него тръгналъ Обретеновъ и още 15 момчета, а другитѣ на групи се прѣснали—едни да се предадатъ въ Орхане, други за Сърбия. София и пр.

Двама отъ тѣхъ попаднали въ Илиенския манастиръ на изтокъ отъ Кремиковския. Но игумена извършилъ черно предателство. Двамата юнаци били предадени на турцитѣ отъ него и при събирането на две близки рѣки били съсечени.

На това лобно мѣсто следъ освобождението бива сжщо издигнатъ паметникъ и паметта на тия двама юнака бива всѣка година зачитана отъ околното население.

На следната година свободата дошла. При свободна България една вечеръ двама пжтника стигнали въ Илиенския манастиръ. Калугера ги приелъ, нагостилъ и късно вечерта билъ при тѣхъ—Когато утринтъта се събудили, манастирскитѣ хора дълго чакали да се събудятъ гоститѣ и игумена. Късно презъ деня калугера билъ намѣренъ закланъ като яре, а отъ гоститѣ нѣмало ни следа.

Презъ нея ношъ той билъ сжденъ и заслужената народна присжда била произнесена... (следва) П. Гевгаловъ

ОТЪ понеделникъ ще се проектира филма „Подземнитѣ хора“—сензационенъ филмъ.

НАСКОРО ще се представи съветския филмъ „БУРЯ“ по пиесата на Островски.

ПАН. КАМБУРОВЪ—тел. 51
Сливенска агенция
„Пожаръ“—„Животъ“—„Транспортъ“

Единъ решителенъ ударъ
срещу злата сжда
е само застраховката при
Д-во „БЪЛГАРИЯ“

Агенцията и магазина
премѣстихъ въ новото
здание
срещу склада
на Бр. Гьошеви.

ДАВА СЕ подъ наемъ самостоятеленъ етанъ
Справка Ю. ПЕТРОВЪ—аптекарь

ОБУЩА по порѣчка
и ГОТОВИ ПРИ
ДОСЮ РАЙКОВЪ
НА УЛ. „ВЕЛИКО-КНЯЖЕВСКА“,
до МАГАЗИНЪ „МАРИЯ ЛУИЗА“

ПОКАНА
за записване абонати на
изгрѣвъ

месечно иллюстривано вестиче за деца и юноши

Одобрено отъ Министерството на Народното Просвѣщение съ № 186 отъ 20. I. 1931 год.

Година шеста — 1935/1936

ПОДЪ РЕДАКЦИЯТА НА
СТ. С. СУЛТАНОВЪ

СЪТРУДНИЦИ:

Ан. Страшимировъ, Ал. Земни, Ангелъ Даскаловъ, Веса Паспалеева, Георги Гюлмезовъ, Георги Костакевъ, Георги Хрусановъ, Генчо Абаджиевъ, Д. Немировъ, Денчо Марчевски, Димитъръ Панчевъ, Кардашевъ, Димитъръ Аджарски, Змей Горянинъ, Ив. Кириловъ, Константинъ Константиновъ, Леонъ Коенъ, Любомиръ Дойчевъ, Никола Розаревъ, Нѣдѣлчо Месечковъ, Ненчо Савовъ, Орличъ Василевъ, Петъръ Димитровъ, Симеонъ Мариновъ, Дръ Кадиевъ, Бано Драгановъ, Хр. Бвяджиевъ, Яна Камбурова и др.

Годишниятъ абонаментъ на ИЗГРѢВЪ е 15 лв. На издѣлжилитѣ се абонати най-късно до 1 януарий ще даде премия книгата ПО СВѢТА—пжтешествия и приключения, цена 10 лв., и въ такъвъ случай, абонамента на всички остава само за 5 лева.

Настоятели, които запишатъ най-малко 10 абонати и се издѣлжатъ най-късно до края на януарий, получаватъ подаръкъ следнитѣ книги: 1. Огнената тайна—психологиченъ романъ отъ голѣмия писателъ Ст. Цвайгъ. 2. Чудото на жената—повестъ отъ Джекъ Лондонъ. 3. Групово обучение—планъ за единно свободно училище—отъ проф. П. Петерсенъ. Настоятели, които запишатъ най-малко 15 абоната и се отчетатъ въ казания срокъ, получаватъ не само горнитѣ книги, но си задържатъ и 20% отстъпка отъ общата абонаментна сума, като разносикитѣ по изпращане паритѣ сж за тѣхна смѣтка.

За по-малко отъ 15 абонамента отстъпка въ пари не се прави.

Адресъ: СТ. С. СУЛТАНОВЪ — прогимн. учителъ,
ул. „Иванъ Добровски“ № 5 — Сливенъ